

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 8C/326/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715212676
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Banský
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2016:6715212676.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred samosudcom JUDr. Petrom Banským v právnej veci navrhovateľky P. H., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom J.. D.. Q. XXXX/XX, XXX XX O., občan SR proti odporkyni N. R., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom D.. X. XX, XXX XX O., občan SR, o návrhu na zaplatenie sumy 76,- EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Navrhovateľka je **p o v i n n á** zaplatiť odporkyni trovy konania vo výške 16,50 EUR a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa svojím návrhom domáhala, aby súd zaviazal odporkyňu na zaplatenie sumy 76,- EUR spolu aj s príslušenstvom, ktoré tvorili úroky z omeškania a trovy konania.

Svoj návrh právne odôvodnila tým, že sa jej počas pracovnej doby u jej zamestnávateľa dňa 15. 06. 2015 Q. Y. P. P. na pracovisku L. O. zlomil podpätok na topánkach, ktoré si zakúpila dňa 14. 05. 2015 za 76,- EUR. Tieto topánky, nakoľko boli nové mienila reklamovať. Topánky si uložila do igelitového sáčku, ktorý položila k písaciemu stolu v kancelárii. Na druhý deň 16. 06. 2015 zistila, že odporkyňa, ktorá upratuje kancelárie jej zamestnávateľa tento sáčok aj s topánkami bezdôvodne vyhodila do smetného koša a následne do kontajnera. Nakoľko sa udalosť odohrala v pracovnom čase na pracovisku listom zo dňa 24. 06. 2015 požiadala zamestnávateľa o náhradu škody spôsobenej zamestnávateľom, pričom tento jej v stanovisku zo dňa 03. 07. 2015 odmietol všeobecnú zodpovednosť zamestnávateľa za škodu a odporučil jej, aby si podala civilnú žalobu na súde proti odporkyni.

Dňa 07. 07. 2015 vyzvala odporkyňu na zaplatenie sumy 76,- EUR, ktorá predstavovala kúpnu cenu topánok. Odporkyňa do dnešného dňa uvedenú sumu ani sčasti nezaplatila. S poukazom na § 420 Občianskeho zákonníka v príčinnej súvislosti s konaním odporkyne utrpela materiálnu škodu, za ktorú odporkyňa zodpovedá. Na základe týchto skutočností žiada, aby súd rozhodol tak ako je vyššie uvedené.

Súd vo veci vydal platobný rozkaz pod sp. zn. 8C/326/2015-11, ktorým odporkyňu zaviazal na zaplatenie sumy 76,- EUR spolu aj s príslušenstvom.

Odporkyňa podala proti vyššie uvedenému platobnému rozkazu odpor doručený súdu dňa 22. 10. 2015. V predmetom odpore poukázala na to, že návrh je voči nej v celom rozsahu nedôvodný, pretože škoda sa stala zamestnancovi na pracovisku u zamestnávateľa a v tomto prípade nastupuje objektívna zodpovednosť zamestnávateľa za škodu spôsobenú zamestnancovi, pričom v zmysle § 193 Zákonníka práce zamestnávateľ zodpovedá za škodu na veciach, ktoré u neho zamestnanec odložil. Zodpovednosť zamestnávateľa je založená na princípe objektívnej zodpovednosti a teda zavinenie zamestnávateľa sa neskúma. Preto pokiaľ by aj škoda navrhovateľke vznikla, pasívne legitimovaným v tomto spore by

bol zamestnávateľ. Nemožno sa jej zbaviť tým spôsobom ako to urobil zamestnávateľ v jeho prípise zo dňa 03. 07. 2015 s tým, že podľa jeho názoru sa nejedná o zodpovednosť zamestnávateľa za škodu podľa § 192 a § 193 Zákonníka práce. Taktiež poukazuje na iné skutočnosti, ako napr. , že nárok je vykonštruovaný atď. ...

Ja som ako upratovačka u J. Y. O. zamestnaná na dobu neurčitú od roku 2001 v rámci pracovnej zmluvy. Mojou pracovnou náplňou je vykonávať bežné upratovanie, zemetanie, vynášanie odpadkov, čistenie nábytku atď. Topánky som vyhodila do koša z dôvodu, že som si plnila svoje pracovné povinnosti, nakoľko tieto sa nachádzali v okolí preplneného koša. Na základe týchto skutočností navrhujem, aby súd návrh zamietol.

Podľa § 174 ods. 2 O. s. p. ak čo len jeden z odporcov podá včas odpor s odôvodnením vo veci samej, zrušuje sa tým platobný rozkaz v plnom rozsahu a súd nariadi pojednávanie. To neplatí, ak sa platobný rozkaz týka niekoľkých účastníkov, z ktorých každý koná sám za seba (§ 91 ods. 1). Opravným prostriedkom len proti výroku o trovách konania je odvolanie, o ktorom bez pojednávania rozhodne súd, ktorý vydal platobný rozkaz.

Vzhľadom na vyššie uvedené, nakoľko odporkyňa riadne a včas podala odpor s odôvodnením vo veci samej, týmto sa platobný rozkaz v plnom rozsahu zrušuje a súd nariadil pojednávanie.

Súd na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav veci:

Na základe listinného dôkazu „paragonu“ bolo zistené, že odporkyňa si dňa 14. 05. 2015 zakúpila vychádzkovú obuv, kde je cena uvedená 76,- EUR.

Súd z úradného záznamu spísaného navrhovateľkou dňa 24. 06. 2015 zistil, že v uvedenom zázname sa uvádza skutočnosť, že 15. 06. 2015 sa jej počas pracovného dňa zlomil podpätko na topánkach. Nakoľko išlo o nové topánky zakúpené v máji 2015, tieto chcela reklamovať. Položila ich do priesvitného igelitového sáčku a tento položila vedľa pracovného stola. V ten deň bola predajňa, kde si chcela uvedenú obuv navrhovateľka reklamovať, zavretá. Dňa 16. 06. 2015 bola predajňa zavretá, pričom 17. 06. 2015 mala byť otvorená, pričom však topánky nemohla odniesť na reklamáciu, nakoľko zistila, že tam nie sú. Neskôr, po tom ako začala skúmať čo sa s nimi stalo zistila na základe vyjadrenia upratovačky, že jej tieto ona vyhodila do kontajnera.

Súd z listu R. L. T. I., A. Y. P. P., J. Y. O. adresovaného navrhovateľke zo dňa 03. 07. 2015 zistil, že reagujú na jej list zo dňa 26. 06. 2015 vo veci vyhodenej topánok uložených pri smetnom koši. Vo veci preverenia zistili, že pani upratovačka N. R. si je vedomá, že uvedené topánky vyhodila. Podľa jej vyjadrenia boli topánky pri smetnom koši, pričom si nebola istá, že tieto sú na vyhodenie. Na druhý deň topánky boli znova pri smetnom koši a tak ich vyhodila s úmyslom plniť si len svoje povinnosti. Vzniknutá situácia ju mrzí a nie je si vedomá pochybenia. Poukazujú na to, že podľa nich nejde o všeobecnú zodpovednosť zamestnávateľa za škodu podľa § 192 Zákonníka práce a ani o zodpovednosť zamestnávateľa za škodu na odložených veciach podľa § 193 Zákonníka práce. Odporúčajú navrhovateľke obrátiť sa na súd v občianskoprávnom konaní.

Súd z pracovnej náplne odporkyne zo dňa 01. 01. 2013 vypracovanej zamestnávateľom odporkyne R. L. T. I., A. Y. P. P. zistil, že odporkyňa má funkciu upratovačky, pričom je tu uvedený aj podrobný opis pracovných činností a taktiež, že táto pracovná náplň je súčasťou pracovnej zmluvy. Ako pracovisko sa uvádza objekt N. I. Y. O. L. O..

Z písomného vyjadrenia navrhovateľky doručeného súdu dňa 09. 12. 2015 bolo zistené, že ona trvá na svojom návrhu, pričom odporkyňa sa osobne priznala k predmetnému skutku. Čo sa týka jej zamestnávateľa, tohto riadne informovala o predmetnej skutočnosti a tento ju odkázal, aby svoju vzniknutú škodu riešila návrhom na súd v občianskoprávnom konaní.

Súd z vyjadrenia navrhovateľky na pojednávaní zistil, že táto sa pridrižava svojho návrhu, žiada aby odporkyňa bola zaviazaná na zaplatenie predmetnej sumy a čo sa týka pasívnej legitímácie, vzhľadom na vyjadrenie jej zamestnávateľa, že sa nejedná o škodu, ktorú by si mala uplatňovať v zmysle § 192 a § 193 Zákonníka práce voči nemu preto podľa nej má byť odporkyňou pani N. R..

Súd z vyjadrenia odporkyne na pojednávaní zistil, že táto sa necíti byť zodpovedná za spôsobenú škodu. Ona vykonávala len prácu v rámci jej pracovnej činnosti, pričom mala za to, že predmetné topánky sa majú vyhodíť. Súdu predložila aj fotografiu, na ktorej je smetný kôš z kartónového papiera, v ktorom sa nachádzajú rôzne papiere na vyhodenie a šľapky.

Podľa § 120 ods. 3 O. s. p. ak nejde o veci uvedené v odseku 2, súd si môže osvojiť skutkové zistenia založené na zhodnom tvrdení účastníkov.

Podľa § 420 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. (ďalej len Občiansky zákonník) každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá.

Čo sa týka poukazovania na § 120 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku súd na tento poukázal z toho dôvodu, že nie je potrebné preukazovať tie skutočnosti, ktoré sú založené na zhodnom tvrdení účastníkov. K uvedeným skutočnostiam súd teda uvádza, že medzi účastníkmi nebola sporná tá skutočnosť, že tak navrhovateľka ako aj odporkyňa pracujú u toho istého zamestnávateľa, ktorým je R. L. T. I., A. Y. P. P., J. Y. O.. Taktiež medzi účastníkmi nebola sporná tá skutočnosť, že navrhovateľka uvedené topánky mala na svojom pracovisku a ani tá skutočnosť, že tieto topánky, čo potvrdila aj samotná odporkyňa, vyhodila ona v rámci plnenia si svojich pracovných povinností a tiež na predmetnom pracovisku. Vyhodila ich vtedy, keď teda vykonávala činnosť v rámci svojej pracovnej náplne.

V zmysle § 420 ods. 1 každý zodpovedá za škodu, ktorá bola spôsobená porušením právnej povinnosti s tým, že v zmysle odseku 2 sa má za to, že škoda je spôsobená právnickou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Na uvedené súd poukazuje z toho dôvodu, že podľa súdu pasívne legitimovaným v prípade náhrady škody v rámci zodpovednosti za túto škodu, ak sa pri činnosti osôb nejaká škoda spôsobí, pričom tieto osoby sú zamestnané či už u právnickej resp. fyzickej osobe, ktoré ich na takúto činnosť použili nevzniká tu zodpovednosť osoby, ktorá tú škodu spôsobila, avšak osoby u koho takáto osoba bola zamestnaná. V tomto prípade samotné tieto osoby za takto spôsobenú škodu nezodpovedajú, avšak nie je dotknutá ich zodpovednosť voči ich zamestnávateľovi.

V prípade konštrukcie § 420 ods. 2 ide podľa súdu z časti aj o prípady tzv. osobitnej zodpovednosti, pretože sa tu upravuje povinnosť nahradiť škodu spôsobenú niekým iným t. j. zamestnancom, kde povinný je jeho zamestnávateľ. Z vyššie uvedeného má teda súd za to, že odporkyňa v tomto konaní vo vzťahu k navrhovateľke nemá hmotnoprávnu pasívnu legitímáciu, pretože nie je nositeľom zodpovednosti za spôsobenú škodu navrhovateľke.

Podľa § 142 ods. 1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Súd o trovách konania rozhodol tak, že odporkyni, ktorá bola v celom rozsahu úspešná priznal náhradu trov potrebných na účelné bránenie a uplatňovanie práva, pričom uvedené trovy pozostávali zo zaplateného súdneho poplatku za podaný odpor v celkovej výške 16,50 EUR.

§ 174 ods. 2 zák. č. 99/1963 Zb.

§ 120 ods. 3 zák. č. 99/1963 Zb.

§ 420 ods. 1, 2 zák. č. 40/1964 Zb.

§ 142 ods. 1 zák. č. 99/1963 Zb.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1, prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát
8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav
9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali
10. bol odvolacím súdom schválený zmier

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j.

1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej

3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,

4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).